ಸೋದರಿ ನಿವೇದಿತಾ ಭಾಗ ೮

ಕಥೆ: ದೇವಪ್ರಸಾದ ಭಟ್ಟಾಚಾರ್ಯ ಅನುವಾದ: ಉಷಾ ಎಸ್. ಮೂರ್ತಿ ಚಿತ್ರ: ಸುನಿತಾ ವಾಸು

ತನ್ನ ಶಾಲೆಯ ಕೆಲಸಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲೂ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಳು.
ಭಾರತೀಯ ಯುವಕರಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರೇಮ ಹಾಗೂ ತ್ಯಾಗ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಕೆರಳಿಸುವ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು.
ಇಲ್ಲಿನ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಭಾರತದ ಏಳ್ಗೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಾಮೀಜಿಯಂತೆ ನಿವೇದಿತಾ ಕೂಡ ನಂಬಿದ್ದಳು.
ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಲು ಉತ್ತಮವಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಭಾರತೀಯ ಆದರ್ಶ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಬಾರದು.
ಅವಳು ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾವಿತ್ರ್ಯ, ಶ್ರದ್ಧೆ ಹಾಗೂ ತ್ಯಾಗ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

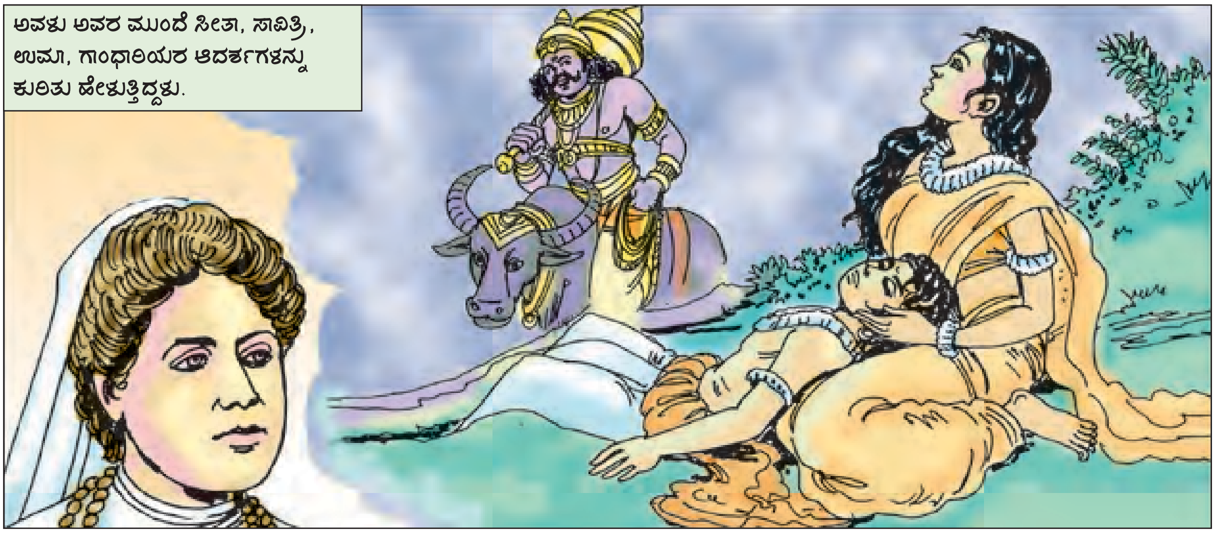
ಅವಳು ಅವರ ಮುಂದೆ ಸೀತಾ, ಸಾವಿತ್ರಿ, ಉಮಾ, ಗಾಂಧಾರಿಯರ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

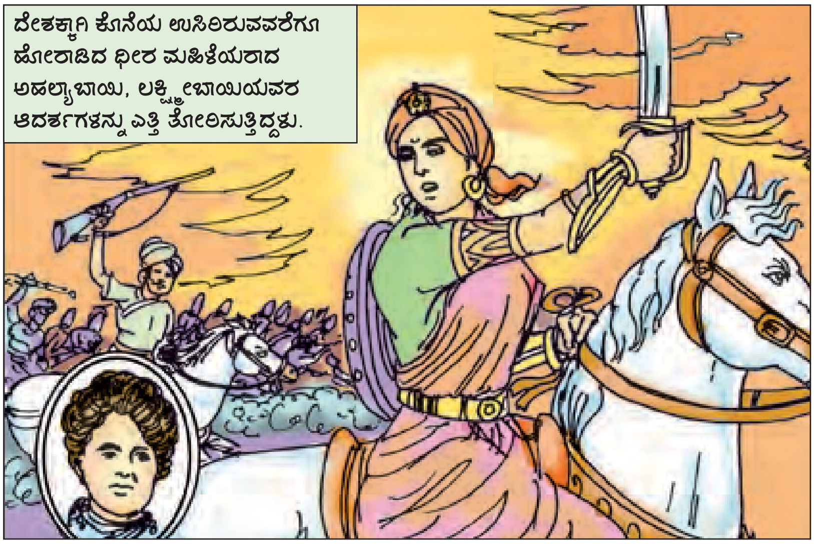
ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕೊನೆಯ ಉಸಿರಿರುವವರೆಗೂ ಹೋರಾಡಿದ ಧೀರ ಮಹಿಳೆಯರಾದ ಅಹಲ್ಯಾಬಾಯಿ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಬಾಯಿಯವರ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

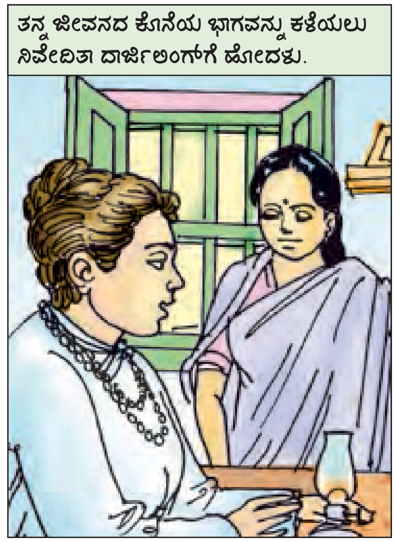
ತನ್ನ ಜೀವನದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ಕಳೆಯಲು ನಿವೇದಿತಾ ಡಾರ್ಜಿಲಿಂಗ್‌ಗೆ ಹೋದಳು.

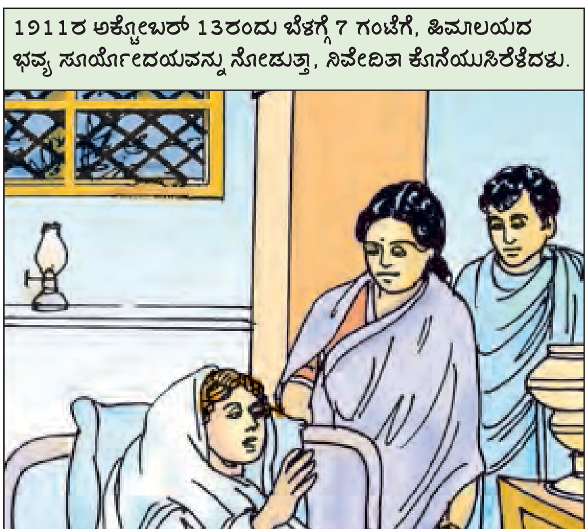
1911ರ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 13ರಂದು ಬೆಳಗ್ಗೆ 7 ಗಂಟೆಗೆ, ಹಿಮಾಲಯದ ಭವ್ಯ ಸೂರ್ಯೋದಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ನಿವೇದಿತಾ ಕೊನೆಯುಸಿರೆಳೆದಳು.

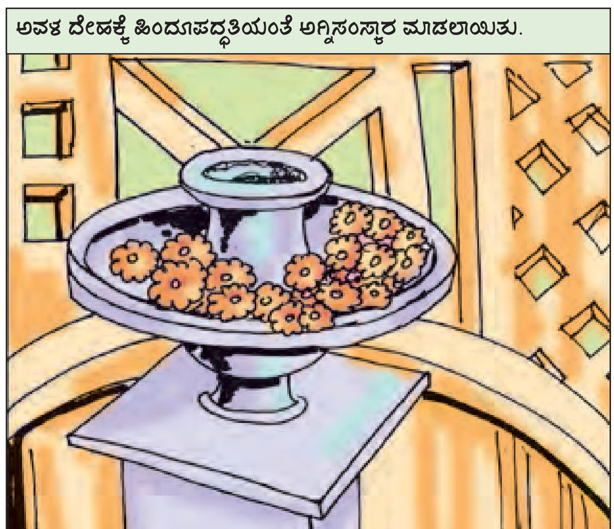
ಅವಳ ದೇಹಕ್ಕೆ ಹಿಂದೂಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಅಗ್ನಿಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡಲಾಯಿತು.

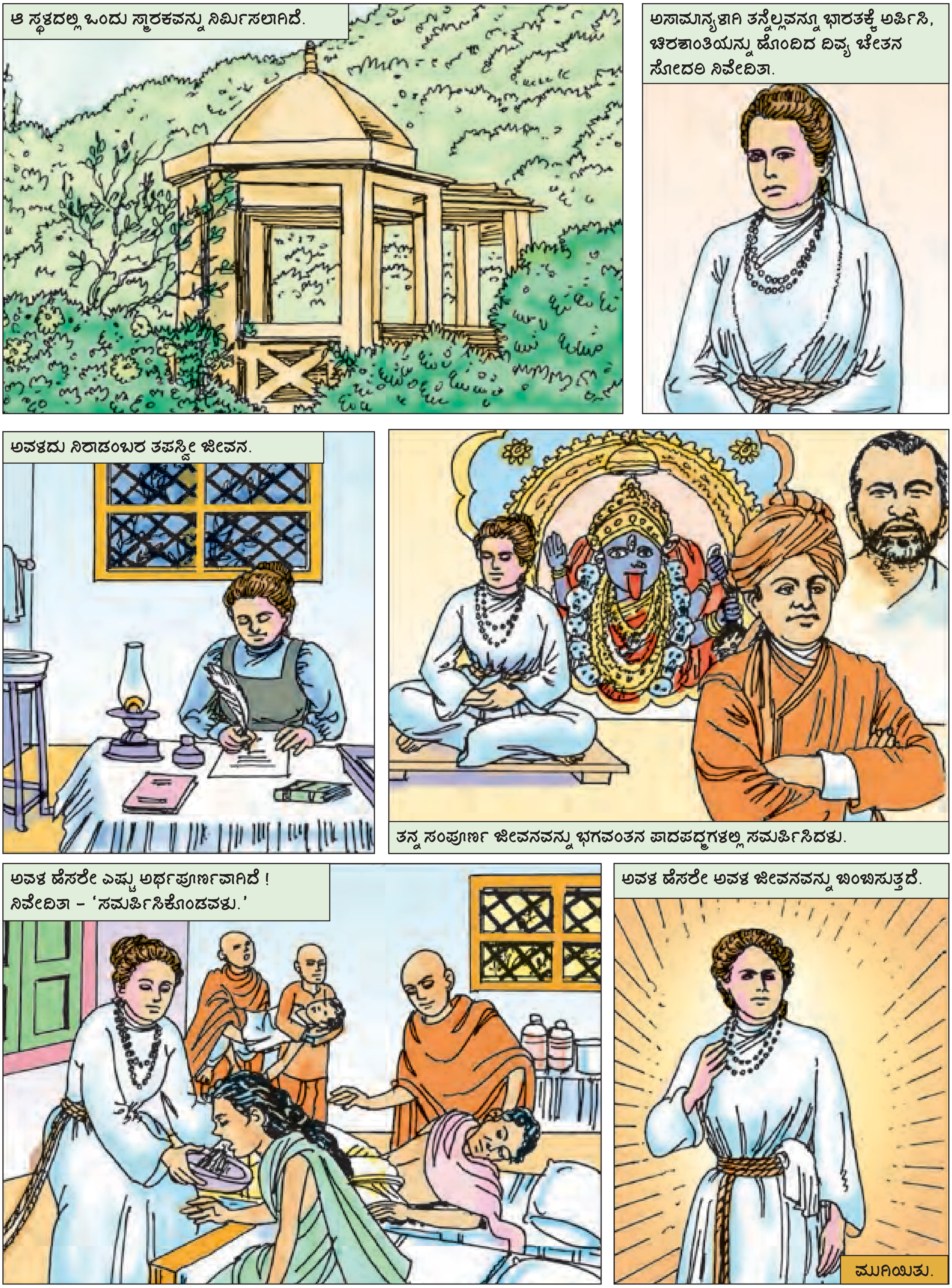
ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಮಾರಕವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ.
ಅಸಾಮಾನ್ಯಳಾಗಿ ತನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿ, ಚಿರಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ದಿವ್ಯ ಚೇತನ ಸೋದರಿ ನಿವೇದಿತಾ.
ಅವಳದು ನಿರಾಡಂಬರ ತಪಸ್ವೀ ಜೀವನ.
ತನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವನವನ್ನು ಭಗವಂತನ ಪಾದಪದ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿದಳು.
ಅವಳ ಹೆಸರೇ ಎಷ್ಟು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ !
ನಿವೇದಿತಾ – 'ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡವಳು.'
ಅವಳ ಹೆಸರೇ ಅವಳ ಜೀವನವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ.
ಮುಗಿಯಿತು.